

Czegő Zoltán
JANUÁRI JÁROM

A takaró susog rajtam az ágyon.
- Vasárnap van. Január 3.
- Vasárnap is. Hogy fut az idő!
A csillag vagy a sorsod felmenő?
Még siettem is. Tagonként aludtam.
Egyedül mindent. Iszonyún eluntam.

Ráznám az eget, de alig van cserép a házon.
Ígéretidő. Vasárnap és január 3.
Beosztom minden percem,
hisz' vár Budapesten
két unokám, Márton meg Áron.

Mit is, Istenem, mit gyűjtöttem össze az éjjel?
Percem se porladjon el januáron.
Ujjbegyein csendben az ígéretes idő.
Hitben fogant hónap. Nyomán a remény is kinő.
Nem indulhat semmi átabotába.
Január az esztendő remek iskolája.

Nem húzom az időm... Hamar elpattan.
Ember, ne áss suttymban gödröt alattam.
- Eljön, hogyne, el az idő rögvest.
Fut el a reggel, a dél már üvölt, roskatag az est.

Egy más város, egy más világ jöhet. És Áron.
Érette még rügyet is vethet az én januárom.

Kapkodom csókkal az időm hulladékát.
Semmi se menjen kárba.
Hozzám készülnek a békák,
minden a helyén,
kézügyben, s elérem, el én.

Szelíd vasárnap, áldott január 3.
Visszasimulok az ágyba: hátha
építkezik még velem az álom
és unokám, Áron!

Sepsiszentgyörgy, 2021. január 3.

HÍDLAKÓ

Máglyát rakunk gond hasából.
Jégvonatunk csak kilábol!
Nem hagyhat el így magunkra!
Már a hegy, völgy is megunta.

Magam vallom: azért járok,
bár fagyos a malomárok,
hadd látnám a cinegéket!
Tudom, te is majd megérted.

Pompás híd alatt
megbújva lakom.
Világra kilátó
ajtó, ablakom.
Tér-, vízdimenziókat
kapom és szerte adom.

Megteszek szinte mindent a
madarak s emberek fájdalma ellen.
Hidat rakok meg csatornát, és védem,
csak ne kellene sosem
parancsszóra más kéz alá mennem.

Sikerült végre rengő sok év után
védelem alá vennem egy katonabogarat.
(Mindenét adta egy lány ide akkor.

Fáj tudnom, hogy immár
többé soha nem arat.)

Óriás nagy ez a híd.
Simogatni lehet.
Olyankor gondolom: talán maga alá is temet.
Annyi mindent lehet tudni, vallani.
Van úgy, hogy elosztva: mindenkinek jut valami.
Csak azt ne érezném egyszer s tova,
hogy tud fájni belülről, kinek
nincs tenyéryni földje bár,
és édes otthona.
Ilyenkor mintha mind idegenek
koslatnának bennem.
A túlsó partra, a legfőbb hajóshoz
kell ilyenkor mennem.

Író tollam kék, papírom hófehér.
Magamban járok. Vágyam s igazam
két hídfő közt tengeryni lélekhez elér.

2021. január 2.

Hinta, 1999
(15 x 14 x 11 cm, bronz)